

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
FACTORS AFFECTING PERCEIVED ENGLISH ABILITY
OF UPPER SECONDARY SCHOOL STUDENTS

นายสุนทร มุลศาสตร์ *

Soonthorn Moolasard

รศ.ดร.สุชาดา บวรกิติวงศ์ **

Assoc. Prof. Suchada Bowarnkitiwong, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่อยู่ในเขตและนอกเขตกรุงเทพมหานคร 3) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบโมเดลเชิงสาเหตุของการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 1,471 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามประเภทมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ มีความเที่ยงของเครื่องมือทั้งฉบับเท่ากับ 0.939 ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต การทดสอบ t ค่าดัชนีที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งได้แก่ ค่าไคสแควร์ งามค่าความเป็นอิสระ RMSEA CFI และ SRMR

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่อยู่ในเขตและนอกเขตกรุงเทพมหานครมีการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ 3) โมเดลเชิงสาเหตุของการรับรู้ความสามารถเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในระดับพอใช้

คำสำคัญ: ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ / ปัจจัยที่ส่งผล

* นิสิตมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: rst18_oliver@hotmail.com

**อาจารย์ประจำสาขาวิชาสถิติการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: Suchada.B@chula.ac.th

ISSN 1905-4491

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the level of perceived English ability of upper secondary school students 2) to test the equality of perceived English ability among upper secondary school students who live in and didn't live in Bangkok , Thailand. And 3) to develop and analyze the model of factors affecting perceived English ability among upper secondary school students. The samples of this research were 1,471 upper secondary student. The research instrument is a 5-rating scale questionnaire which its reliability is 0.939. The data were analyzed by arithmetic mean , t-test , chi-square , RMSEA , CFI , and SRMR.

The research findings : 1) the level of perceived English ability of upper secondary school students is good. 2) the level of perceived English ability of upper secondary school students who live in and didn't live in Bangkok , Thailand is not different significantly and 3) the model of factors affecting perceived English ability among upper secondary school students is fairly fit with the empirical data.

KEYWORDS: ENGLISH ABILITY / FACTORS AFFECT

บทนำ

ในปี พ.ศ. 2558 ประชาคมอาเซียนจะถือกำเนิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ อันประกอบไปด้วยประเทศสมาชิก 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศสิงคโปร์ ประเทศมาเลเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศบรูไน ประเทศเวียดนาม ประเทศกัมพูชา ประเทศลาว และประเทศเมียนมาร์ โดยมีจุดมุ่งหมายหลักของการก่อตั้งประชาคมอาเซียนใน 3 เสาหลัก (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2553) ได้แก่ 1) ด้านการเมืองและความมั่นคงในอาเซียน 2) ด้านเศรษฐกิจอาเซียน และ 3) ด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ทำให้ประเทศไทยต้องมีการปรับในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเตรียมกำลังคนของประเทศให้มีคุณภาพ เพราะในการเปิดประชาคมอาเซียนอย่างเป็นทางการนั้น จะมีการเปิดเสรีหรือการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีใน 8 กลุ่มวิชาชีพ (ปิติ ศรีแสงนาม, 2555; ว.อำพรธณ, 2555) ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล การสำรวจ การบัญชี เศรษฐศาสตร์ สถาปัตยกรรม และการท่องเที่ยว ทำให้ประเทศไทยจะได้รับทั้งโอกาสและมีอุปสรรคเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีใน 8 กลุ่มวิชาชีพนี้ กล่าวคือ โอกาสของคนไทยในการเข้าไปทำงานในประเทศกลุ่มอาเซียน และอุปสรรคคือคนต่างชาติในประเทศกลุ่มอาเซียนจะสามารถเข้ามาทำงานในประเทศไทยได้อย่างเสรีเช่นกัน แต่ทั้งนี้ คนไทยจะต้องมีการปรับตัวในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านภาษาอังกฤษ (ปิติ ศรีแสงนาม, 2555; ไพรสิทธิ์ ศรีสุทธิเกิดพร, 2555; ฝ่ายวิชาการปัญญาชน, 2555) เพราะในกฎบัตรอาเซียนข้อที่ 34 กล่าวว่า “The working language of ASEAN shall be English” หรือ “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือภาษาอังกฤษ” (กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, 2556) นอกจากการปรับตัวทางด้านภาษาอังกฤษ คนไทยยังจะต้องปรับตัวในด้านอื่นด้วย อาทิเช่น ความรู้เกี่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียน กฎหมายหรือกฎ

บัตรอาเซียน ระบบเศรษฐกิจ ภาษาเพื่อนบ้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ และการศึกษา เป็นต้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2554)

จากโอกาสและอุปสรรคของคนไทยในการเข้าสู่ประชาอาเซียน จึงเกิดแนวคิดของแวดวงวิชาการของไทยในการเตรียมกำลังคนให้มีความพร้อมในการดำรงอยู่ในประชาคมอาเซียนด้วยการพัฒนาคนและพัฒนาคุณภาพไปพร้อม กัน ไม่ว่าจะเป็นการผลิตบุคลากรในสาขาอาชีพต่าง ๆ การศึกษาหรือการจัดหลักสูตรที่เน้นการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้และการทำงาน การฝึกอาชีพและทักษะต่าง ๆ ในการประกอบอาชีพทั้งระดับหน่วยงานการศึกษาและระดับชุมชน การปลูกฝังบุคลากรวัยทำงานและเยาวชนให้มีความตระหนักในความเป็นอาเซียน สามารถเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างระหว่างชาติอาเซียนได้ ไม่ว่าจะเป็นด้านเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม มีระดับวินัย มีการจัดการศึกษาแบบบูรณาการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคนต่างชาติได้อย่างมีอาชีพ นั่นคือ การสร้างคนไทยให้มีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมนั้นจะต้องมีการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและแก้ปัญหาการศึกษาที่ยังมีอยู่ให้ดีขึ้นกว่าเดิม (เปี่ยมศักดิ์ คุณากรประทีป, 2555; ฝ่ายวิชาการปัญญาชน, 2555; ว.อำพรธณ, 2555; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2554; สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2555) ซึ่งสะท้อนได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษานานาชาติ เช่น PISA TIMSS และผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ปี พ.ศ. 2551 – 2555 มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องและอยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละ 50 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2556)

จากผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะเห็นได้ว่านักเรียนไทยยังมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษในระดับต่ำ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครมีคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปีการศึกษา 2555 เท่ากับร้อยละ 31.51 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยระดับประเทศมีค่าเท่ากับร้อยละ 22.13 (โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์, 2556) แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครมีผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษต่ำมาก ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อความสามารถด้านการแข่งขันของประเทศไทยท่ามกลางการเปิดเสรีด้านแรงงานของประชาคมอาเซียน ดังนั้น จึงต้องเร่งให้มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านภาษาอังกฤษ โดยการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยภายในด้านตัวนักเรียนหรือปัจจัยภายนอก (จุฑารัตน์ วิบูลผล, 2539; ฐิฎา ไกรวัฒนพงศ์, 2544; วุฒิยา พยัคฆ์มาก, 2551; อริสรา ธาณินรานนท์, 2553) ทั้งนี้ บางสถานศึกษาที่มีความพร้อมได้จัดทำนโยบายเกี่ยวกับการเรียนการสอนในรูปแบบที่เน้นการใช้ภาษาอังกฤษ อาทิเช่น EP , MEP และ IEP เป็นต้น ซึ่งพบว่า บางโรงเรียนสามารถจัดการเรียนการสอนในลักษณะนี้ได้มีประสิทธิภาพ นักเรียนได้เรียนรู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรมในระหว่างการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับกฎบัตรอาเซียนที่กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในประชาคมอาเซียนอีกด้วย (ปทุมมา เขยชัยภูมิ, 2557; ภณัฐดาว จันทร์ศิริ, 2557; วาเลรีโอ พิทโตเร, 2557)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียนในประเทศไทยยังศึกษาเพียงสภาพและกระบวนการเตรียมความพร้อมในบริบทที่ยังไม่กว้างขวางและเป็นกลุ่มเฉพาะ อาทิเช่น การสร้างเครือข่ายระหว่างสถานศึกษา การวางแผนการจัดการศึกษา การใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงเจตคติในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นต้น ผู้วิจัยจึงสนใจการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้านสนองตอบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของนักเรียนแต่ละคนทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะในการใช้วิทยาการ และเทคโนโลยี ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตนและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำ และผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) รวมถึงแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่ประชาคมอาเซียนเพื่อให้นักเรียนได้มุ่งสู่อาชีพเฉพาะทางและแข่งขันในอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเสรีแรงงานในประชาคมอาเซียนอีกด้วย

ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยและเอกสารของไทยและต่างประเทศ วิเคราะห์ความถี่ของปัจจัยแล้วคัดเลือกปัจจัยที่มีความถี่สูง ดังตาราง 1

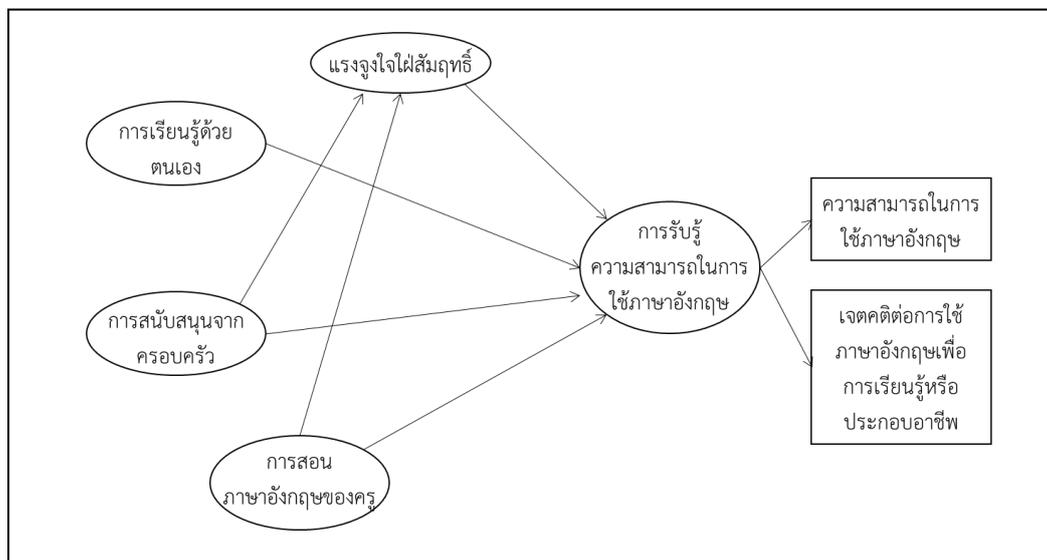
ตาราง 1 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปัจจัย	งานวิจัยของไทย															งานวิจัยของต่างประเทศ								ความถี่	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23		
ด้านตนเอง																									
การเรียนรู้แบบนำตนเอง			/		/			/		/	/	/		/		/		/							9
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์				/	/			/	/		/			/			/	/		/					9
ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว																									
การสนับสนุนของพ่อแม่				/				/		/								/		/	/				6
เศรษฐกิจฐานะของครอบครัว																			/	/	/	/			4
ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน																									
ความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษ	/	/			/	/		/		/			/		/							/			9
การใช้สื่อ/เทคโนโลยีในการสอน		/			/	/	/	/		/			/		/	/				/					10

งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งของไทยและของต่างประเทศในตาราง 1 ทั้ง 23 เรื่อง มีดังต่อไปนี้

1. กมลวรรณ (2552)	2. กรมวิชาการ (2540)
3. จุฑารัตน์ (2539)	4. จุฬาลักษณ์ (2551)
5. ฐานวัฒน์ (2552)	6. จิฎา (2544)
7. ดวงตา (2557)	8. ปัญญา (2553)
9. พงศ์วัชร (2551)	10. วุฒิยา (2551)
11. ศรัญญา (2553)	12. ศิวะพร (2548)
13. สพล. (2554)	14. อนงค์ (2552)
15. อริศรา (2553)	16. Amir et al. (2011)
17. Ardasheva et al. (2012)	18. Blais et al. (1954)
19. Connell et al. (2002)	20. Diane et al. (2001)
21. Dilworth-Bart (2012)	22. Halle et al. (2012)
23. Han et al. (2012)	

กรอบแนวคิดที่ได้จากงานวิจัยเป็นดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและนอกเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบโมเดลเชิงสาเหตุของการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์เชิงวิชาการ

1. ผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการวิจัยสร้างโมเดลเชิงสาเหตุของการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุในบริบทที่เกี่ยวข้องและระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ประโยชน์เชิงปฏิบัติการ

ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับปัจจัยด้านต่าง ๆ และได้ทราบถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยนั้น ๆ ที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นประโยชน์ต่อบุคคลหลายกลุ่ม ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อนักเรียน โดยนักเรียนจะได้ปฏิบัติตนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และสร้างโอกาสจากปัจจัยด้านตนเองเพื่อส่งเสริมให้มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมากยิ่งขึ้น
2. ประโยชน์ต่อผู้ปกครองโดยผู้ปกครองจะได้ส่งเสริมการศึกษา การดูแลเอาใจใส่นักเรียนในด้านต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งค่าใช้จ่ายที่สมเหตุสมผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการพัฒนาตนและการปฏิบัติงานต่อไป
3. ประโยชน์ต่อครูและผู้บริหารโรงเรียนโดยบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนจะได้ปรับปรุงและพัฒนาตนเอง พร้อมทั้งจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมเสริมต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักเรียนมีเจตคติ ทักษะ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน การศึกษาต่อ หรือการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
4. ประโยชน์ต่อหน่วยงานด้านการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาทั้ง 42 เขต และสำนักงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย จะได้ส่งเสริมและจัดทำนโยบายหรือโครงการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษให้เกิดประโยชน์ต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) เพื่อพัฒนาโมเดลและตรวจสอบโมเดลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 118,178 คน

2. ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนตัวอย่างโดยอ้างอิงจากนงลักษณ์ วิรัชชัย (2542) ที่กล่าวว่าพารามิเตอร์ 1 ตัว จะต้องใช้ตัวอย่างจำนวน 5 – 20 เท่าของจำนวนพารามิเตอร์ ในการวิจัยครั้งนี้มีพารามิเตอร์จำนวน 77 ตัว ผู้วิจัยเลือกใช้ 15 เท่า จึงได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 1,155 คน ทั้งนี้ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมจากตัวอย่างเพิ่มขึ้นเป็น 1,800 คน เพื่อชดเชยอัตราการตอบกลับที่หายไป

การสุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 การสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยแบ่งตามที่ตั้งของโรงเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร (กลุ่มที่ 1) และโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร (กลุ่มที่ 2)

ชั้นที่ 2 การสุ่มแบบแบ่งชั้นในโรงเรียนกลุ่มที่ 2 โดยแบ่งโรงเรียนออกเป็น 5 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคใต้

ชั้นที่ 3 การสุ่มอย่างง่ายในโรงเรียนกลุ่มที่ 2 โดยแต่ละภาคจะเลือกจังหวัดมาภาคละ 3 จังหวัด ได้ทั้งสิ้น 15 จังหวัด

ชั้นที่ 4 การสุ่มอย่างง่าย ดังนี้

โรงเรียนกลุ่มที่ 1 (ในเขตกรุงเทพมหานคร) สุ่มโรงเรียนจำนวน 15 โรงเรียน

โรงเรียนกลุ่มที่ 2 (นอกเขตกรุงเทพมหานคร) ทั้ง 15 จังหวัด สุ่มเลือกโรงเรียนมาจังหวัดละ 1 โรงเรียน จะได้ทั้งสิ้น 15 โรงเรียน

การเลือกตัวอย่างในชั้นตอนนี้จะได้จำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น 30 โรงเรียน

ชั้นที่ 5 การสุ่มอย่างง่าย ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจาก 30 โรงเรียน โรงเรียนละ 60 คน จะได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 1,800 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้น แผนการเรียน และภูมิภาคของโรงเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามระดับการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยข้อคำถามเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 2 ด้าน ได้แก่

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และเจตคติในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้หรือการประกอบอาชีพ รวมทั้งสิ้น 10 ข้อคำถาม โดยทุกข้อคำถามมีค่าความตรงเชิงเนื้อหาที่วัดด้วยดัชนี IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยข้อคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับประกอบด้วยปัจจัย 4 ประการ คือ 1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 2) การเรียนรู้แบบนำตนเอง 3) การสนับสนุนจากครอบครัว และ 4) การจัดการเรียนการสอนของครู รวมทั้งสิ้น 22 ข้อคำถาม โดยทุกข้อคำถามมีค่าความตรงเชิงเนื้อหาที่วัดด้วยดัชนี IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

ในการวัดคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงด้วยดัชนี cronbach's alpha แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 ค่าความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้วยดัชนี cronbach's alpha

ด้าน/ปัจจัย	ค่าความเที่ยง
ด้านการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	0.841
ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	0.852
ปัจจัยด้านการเรียนรู้ด้วยตนเอง	0.888
ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากครอบครัว	0.804
ปัจจัยด้านการสอนภาษาอังกฤษของครู	0.902
ค่าความเที่ยงของเครื่องมือทั้งฉบับ	0.939

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดโรงเรียนที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างไว้ทั้งสิ้น 30 โรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยจะส่งและรับแบบสอบถามกลับคืนทางไปรษณีย์ ใช้เวลาประมาณ 30 – 40 วัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสืออนุญาตเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย
2. ส่งหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลฉบับนี้พร้อมกับแบบสอบถามให้กับโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างในการวิจัยทั้ง 30 โรงเรียนทางไปรษณีย์
3. รับแบบสอบถามจากโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างในการวิจัยทั้ง 30 โรงเรียนทางไปรษณีย์ ผลการเก็บข้อมูลเป็นดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4 ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

พื้นที่	จำนวนตัวอย่าง	จำนวนเครื่องมือที่	จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน	
	(คน)	ส่งไป (ชุด)	จำนวนชุด	ร้อยละ
ในเขต กทม.	580	900	769	85.44
นอกเขต กทม.	580	900	702	78.00

รวม	1,160	1,800	1,471	81.72
-----	-------	-------	-------	-------

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้วย และการวิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบ t - test ด้วยโปรแกรม SPSS เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่อาศัยอยู่ในเขตและนอกเขตกรุงเทพมหานคร

2. ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติ Chi-square , CFI , SRMR , RMSEA ด้วยโปรแกรม M-plus เพื่อตรวจสอบโมเดลเชิงสาเหตุของการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่สำคัญสำหรับการตอบวัตถุประสงค์การวิจัย มีดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีระดับการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี (Mean=3.61 , SD=0.61) โดยนักเรียนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครมีระดับการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี (Mean=3.62 , SD=0.59) ในขณะที่นักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครมีระดับการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีเช่นกัน (Mean=3.58 , SD=0.62) ดังตาราง 5 ต่อไปนี้

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของตัวอย่าง

นักเรียน	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ในเขตกรุงเทพมหานคร	769	3.62	0.59
นอกเขตกรุงเทพมหานคร	702	3.59	0.62
รวม	1,471	3.61	0.61

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและนอกเขตกรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาตาราง 6 การทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวน (levene's test) ระหว่างนักเรียนในและนอกเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความแปรปรวนไม่มีความแตกต่างกัน (sig.=0.266) จากนั้นจึงพิจารณาการทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (t-test) ระหว่าง

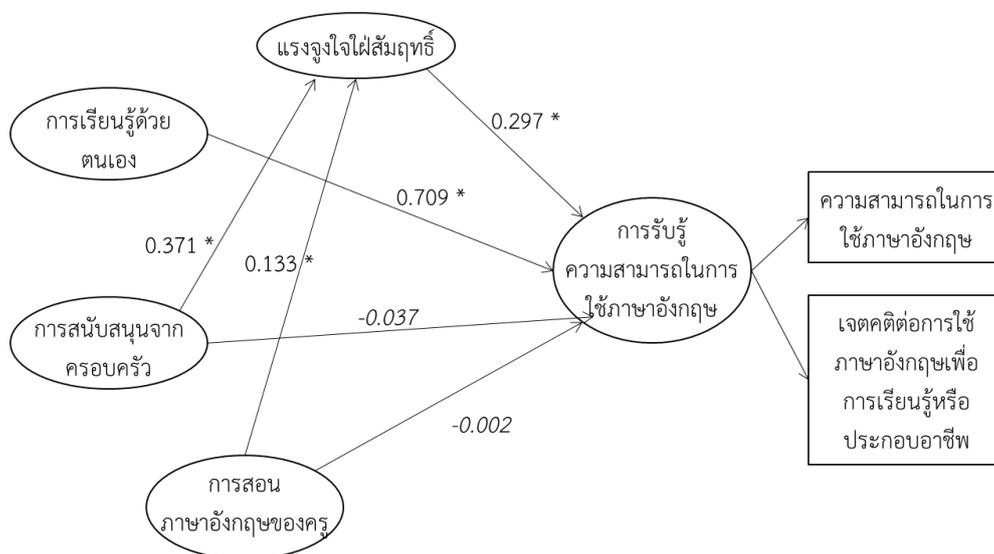
นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน (sig.=0.292)

ตาราง 6 ค่าสถิติแสดงการทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

ความแปรปรวน	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means		
	F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)
เท่ากัน	1.238	0.266	1.055	1469	0.292
ไม่เท่ากัน			1.053	1441.867	0.293

3. ผลการทดสอบโมเดลเชิงสาเหตุกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผู้วิจัยได้พัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างทั้งสิ้น 1,471 คน แล้วนำไปทดสอบด้วยโปรแกรม M plus 6.12 ดังภาพที่ 7

Chi-Square=987.242 , df=228 , RMSEA=0.048 , CFI=0.952 , SRMR=0.048

ภาพที่ 7 โมเดลเชิงสาเหตุของการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากภาพที่ 5 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่วนปัจจัยด้านการสนับสนุนจากครอบครัวและปัจจัยด้านการสอนภาษาอังกฤษของครูส่งผลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่สองปัจจัยนี้ต่างก็ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วย

เมื่อพิจารณาดัชนีที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อันได้แก่ Chi-Square=987.242 , df=228 , RMSEA=0.048 , CFI=0.952 และ SRMR=0.048 ค่าที่ได้มีเพียงค่าของ Chi-Square/df=4.33 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ แต่ Diamantopoulos และ Sigua (2000: 98, อ้างถึงใน ศุภมาศ อังศุโชติ และคณะ, 2554) ได้กล่าวไว้ว่า ถ้า Chi-Square/df มีค่าระหว่าง 2.00 ถึง 5.00 จะถือว่าโมเดลเชิงสาเหตุมีความสอดคล้องหรือความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับพอใช้ได้ ดังนั้น โมเดลดังภาพที่ 5 จึงมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับพอใช้

อภิปรายผล

1. จากการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 2 กลุ่มอยู่ในระดับ “ดี” และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากผู้วิจัยไม่ได้กำหนดตัวอย่างว่าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ศึกษาในแผนการเรียนใด จึงอาจจะทำให้ค่าที่ได้ไม่สูงมากนัก

2. จากการวิเคราะห์โมเดลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับพอใช้ได้ อาจยังขาดการศึกษาปัจจัยที่สำคัญต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งถือว่าเป็นวัยรุ่น นั่นคือ เพื่อน หรืออาจเป็นบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ครอบครัวและครูบาอาจารย์ อีกทั้งปัจจัยด้านการสนับสนุนจากครอบครัวในส่วนข้อคำถามที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจฐานะไม่ส่งผลโดยตรงต่อการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ แต่ส่งผลทางอ้อมโดยส่งผ่านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อาจเป็นเพราะเป็นปัจจัยที่วิเคราะห์ได้จากงานวิจัยในต่างประเทศซึ่งอาจไม่เหมาะสมกับบริบทครอบครัวในประเทศไทย ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูที่ไม่ส่งผลโดยตรงต่อการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก็ อาจเป็นเพราะตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาในโรงเรียนที่อยู่ในเขตเมือง นักเรียนที่เป็นตัวอย่างอาจจะมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับหนึ่งอยู่แล้ว หรืออาจจะมีการเรียนพิเศษหรือการเรียนกวดวิชาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ จึงทำให้การรับรู้ความสามารถที่เกิดจากอิทธิพลของการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนยังมีไม่มากนัก

ข้อเสนอแนะ

1. ในการวิจัยครั้งต่อไป หากสนใจศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ อาจศึกษาโดยกำหนดตัวอย่างแบบจำแนกแผนการเรียนหรือลักษณะที่ตั้งของโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเมืองหรือนอกเขตเมืองก็ได้

2. การศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมความสามารถทางภาษาอังกฤษอาจมุ่งเจาะลึกในความสามารถหรือทักษะต่าง ๆ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน หรือแม้แต่การประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันก็ได้

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กมลวรรณ รอดจ่าย. (2552). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียนขนาดเล็ก*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). *รายงานผลการวิจัยฉบับย่อ เรื่อง การศึกษาสภาพความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพมหานคร: กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. (2556). *เอกสารสำคัญ : การเตรียมความพร้อมของประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.mfa.go.th/asean>. [2556, 24 กรกฎาคม].

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จุฑารัตน์ วิบูลผล. (2539). *ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. ภาควิชามัธยมศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จุฬาลักษณ์ โสระพันธ์. (2551). *โมเดลเชิงสาเหตุของการใช้รูปแบบเป้าหมายทักษะชีวิตที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียน (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. สาขาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฐานวัฒน์ พุฒวิบูลย์วุฒิ. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศ (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชา นโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฐิฎา ไกรวัฒน์พงศ์. (2544). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต)*. สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ดวงตา มอนต์. (2557). ผลของวิธีการสอนอ่านแบบเน้นกลวิธีที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. *OJED*, 9(1), 312-326.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *โมเดลลิสเรล : สถิติวิเคราะห์สำหรับงานวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัญชา ชลาภิรมย์. (2553). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนสาธิต*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความ เป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปทุมมา เขยชัยภูมิ. (2557). ผลของการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดระหว่างวัฒนธรรมที่มีต่อความตระหนักรหว่างวัฒนธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. *OJED*, 9(1), 341-354.
- ปิติ ศรีแสงนาม. (2555). *เปลี่ยนมมคติพิชิตอาเซียน* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร : บ้านพระอาทิตย์.
- เปี่ยมศักดิ์ คุณากรประทีป. (2555). *รับมือ AEC ด้วยกลยุทธ์ชุมชน*. กรุงเทพมหานคร : ประชาชนสำนักพิมพ์.
- ฝ่ายวิชาการปัญญาชน. (2555). *เตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน 2558*. กรุงเทพมหานคร : ปัญญาชน.
- พงศัวัชร พองกันทา. (2551). *ปัจจัยด้านนักเรียนและครูที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นด้านคุณภาพนักเรียน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพโรสิทธิ์ ศรีสุทธิเกิดพร. (2555). *อาเซียน 2558 (2015)*. กรุงเทพมหานคร: ปัญญาชนดิสทริบิวเตอร์.
- ภณัฐดาว จันทศิริ. (2557). การศึกษาสภาพปัจจุบันของโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผ่านทัศนะของครูผู้สอนในโครงการ. *OJED*, 9(1), 118-132.
- โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์. (2556). รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ ปีการศึกษา 2555. กรุงเทพฯ: โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์.
- ว.อำพรธม. (2555). *การศึกษา กลไกการขับเคลื่อนการสร้างประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพมหานคร: แสงดาว.
- วาเลรีโอ ปีโตเร. (2557). การศึกษานัยของกฎบัตรสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ข้อ 34 ต่อนโยบายการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคเดลฟาย. *OJED*, 9(1), 105-117.
- วุฒิยา พยัคฆ์มาก. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษ : พหุกรณีศึกษา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีัญญา จันทรงค์. (2553). *การศึกษาการเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาศิลปศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศิระพร ภูพันธ์. (2548). ปัจจัยที่เป็นสาเหตุและผลของความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภมาศ อังสุโชติ และคณะ. (2554). สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์: เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). *ก้าวสู่อาเซียน : Towards ASEAN*. ม.ป.ท.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *การศึกษา : การสร้างประชาคมอาเซียน 2558*. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *การบรรยายทางวิชาการเพื่อสร้างความตระหนักเรื่อง การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดีการพิมพ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). *สภาวิชาการศึกษาไทยในเวทีโลก พ.ศ. 2556*. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- อนงค์ อินตาพรหม. (2552). *การวิเคราะห์หุระดับของปัจจัยระดับครูและนักเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). สาขาวิจัยการศึกษา, ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อริสรา ธาณิธนานนท์ (2553). *การพัฒนาโมดูลการฝึกอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมคณาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชีตามแนวทางการกำกับดูแลผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี และมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Amir, Z., Ismail, K., & Hussin, S. (2011). Blogs in Language Learning: Maximizing Students' Collaborative Writing. *Journal of Procedia Social and Behavioral Science*, 18, 537-543.
- Ardasheva, Y., Tong, S.S., & Tretter, T.R. (2012). Validating the English Language Learner Motivation Scale (ELLMS): Pre-college to measure language learning motivational orientations among young ELLs. *Journal of Learning and Individual Differences*, 22, 473-483.
- Blair, G.M., Jones, R.S., & Simpson, R.H. (1954). *Educational Psychology*. New York, Macmillian Company.

- Connell C.M. & Prinz R.J. (2002).The Impact of Children and Parent – Child Interaction on School Readiness and Social Skills Development for Low – Income African American Children.*Journal of School Psychology*, 40(2) ,177-193.
- Diane E.Popalia, Sally W. Olds, & Ruth D. Feldman. (2001). *Human Development*. 8rd edition, Avenue of the Americas , New York , NY , USA
- Dilworth-Bart, J.E. (2012). Does executive function mediate SES and home quality associations with academic readiness?. *Journal of Early Childhood Research Quarterly*, 27, 416-425.
- Halle, T., Hair, E., Wandner L., McNamara, M. &Chien, N. (2012).Predictors and outcomes of early versus later English language proficiency among English language learners.*Journal of Early Childhood Research Quarterly*, 27, 1-20.
- Han, W.J., Lee, R.H., &Waldfogel, J. (2012). School readiness among children of immigrants in the US: Evidence from a large national birth cohort study. *Journal of Children and Youth Services Review*, 34, 771-782.